

Arbejdsløsheden ved en fælles Aktion fra alle Parter, hvorved man ogsaa fra Arbejdernes Side maatte bringe et Offer for at faa Arbejde i Stedet for at gaa ledig og komme ind under den Demoralisation, som dette medfører. Men paa den anden Side er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Stauning i, at den højtærede Indenrigsminister, naar der tales om Organisationer, det være sig Arbejderorganisationer eller andre, udtaler sig skarpt, efter min Mening unødigt skarpt — jeg har Debatten fra Finanslovbehandlingen, hvor den højtærede Indenrigsminister vendte sig mod Handelsorganisationerne, i frisk Erindring. Man kan ikke ødelægge Organisationslivet. Arbejderne har deres Værn i deres Organisationer; men der maa være Muligheder for gennem en Forhandling at opnaa Socialdemokratiets og Arbejderorganisationernes Medvirken til at yde Ofre og optage de Arbejder, jeg her tænker paa, selv om Betalingen ikke just er den tariffmæssige, og foretrække et saadant Nødhjælpsarbejde fremfor Arbejdsløshedsunderstøttelse. Man maa bestræbe sig i denne Retning, for Befolkningen venter paa, at der skal blive sat mere af denne Art i Gang.

Hvis det ærede Medlem Hr. P. Munchs Dagsorden altsaa ikke havde været saa vidt omspændende og ikke, som jeg mener, for den ene Halydels Vedkommende havde skudt Spørgsmaalet ud, hvis den kun havde vendt sig mod, at organisere Arbejde og maaske at tage hele Spørgsmaalet om vor Arbejdsløshedslovgivning op til en fornyet Behandling, da vilde jeg have ment, at den vilde have fremmet Sagen. Derfor spørger jeg Regeringen, om den vil have sin Opmærksomhed vendt i den Retning, jeg her paapeger, om ikke det er en Vej at gaa, om ikke der derigennem var Mulighed for at faa organiseret Nødhjælpsarbejder og andre Arbejder, som ønskes udført for at afhjælpe Arbejdsløsheden, uden at der i hvert enkelt Tilfælde skal forhandles gennem Maaneder.

Jeg kan, som jeg har begrundet, ikke stemme for den af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Dagsorden, og naar jeg stemmer for den af det ærede Medlem Hr. Pürschel stillede Dagsorden, er det nærmest, fordi den Overgang til Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. Pürschel foreslaar, intet siger om, hvad der skal gøres, men

man maa formode, at det er det konservative Folkepartis Mening, naar det nu indtrængende opfordrer Regeringen til at fremme disse Spørgsmaal, at vi nu skal faa en Løsning, hvor Rigsdagen ogsaa for den Side, som det konservative Folkeparti interesserer sig mest for, kommer til at tage en Afgørelse her i Salen. Jeg kan, fordi denne Dagsorden kun siger, at man ønsker Spørgsmaalet sagligt drøftet og bragt frem til en hurtig Behandling, og opfordrer Regeringen indtrængende dertil, støtte denne Dagsorden og vil haabe, at man ikke vil lade det blive ved Ord, men at man vil fremme dette Arbejde og fremme Toldlovsforhandlingerne, samt at Regeringen snarest vil fremlægge sit Syn paa de Erfaringer, den har indhøstet vedrørende Importreguleringen.

Stengaard-Kirkegaard: I den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som nu er fremsat af det ærede Medlem Hr. Pürschel, er der to Punkter, jeg gerne vil knytte et Par Bemærkninger til. Jeg udtalte allerede i Fredags overfor den af det ærede Medlem Hr. Stauning stillede Dagsorden, at den ikke indeholdt noget positivt, det var kun Ønsker og atter Ønsker, maaske ogsaa kunne Ønsker, men det var alt i alt kun en lang Ønskeseddel, som selv det ærede Medlem meget godt forstaaer egentlig ikke betyder noget positivt, fordi det vil kræve lange Undersøgelser og tage lang Tid, inden der overhovedet kunde komme noget positivt ud deraf. Jeg sagde ved samme Lejlighed overfor det ærede Medlem Hr. P. Munch, at den Dagsorden, som var stillet af ham, i Virkeligheden betød Indkaldelse af et 3die Ting, som i den Forstand vilde blive et Arbejdsløshedsting, men ganske sikkert ogsaa et resultatløst Ting. Naar nu begge disse Dagsordener kun er Udtryk for noget negativt, er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i, at det vil være ørkesløst at fortsætte en Debat om disse Dagsordener.

Jeg kan dernæst udtale med Hensyn til det andet Punkt, hvor man taler om en saglig og hurtig Behandling af de erhvervs-politiske Spørgsmaal, at det er netop min Opfattelse, at vi trænger i langt højere Grad til en virkelig Undersøgelse og saglig Behandling af dette Spørgsmaal end til Debatter. Derfor forstaaer jeg saa udmærket